

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.ג.צ.ב.ה.

שנה שלישית | אב תשע"ב, גיליון מס' 32

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

פופולזם זול

האם כל החיילים והחיילות המשרתים בצה"ל הינם נחוצים לשמירה על ביטחון המדינה? כולנו יודעים שאחוזים גבוהים מהם מיותרים לחלוטין, והם מהווים נטל כלכלי קשה עבור תושבי מדינת ישראל. למשל, מה לרדיו (גלי צה"ל) ולביטחון המדינה, שנבזזו עבורו מיליארד שקל בשנה?! (האם ח"כ זועבי וחבריה מהשמאל המדברים בשידורי הרדיו על "צבא הכיבוש" מעלים את מורל החיילים? וכי הם נותנים מוטיבציה בשיירות?)

בכירים בצה"ל מתבטאים שוב ושוב בשנים האחרונות בהזדמנויות שונות כי "הצבא לא צריך את כולם" (ראש אכ"א לשעבר, האלוף גדעון שפר, בתוכנית טלוויזיה). וכי "מזה 4 או 5 שנים מתפתח אפילו עודף בחיילים" (ראש אכ"א לשעבר, האלוף יורם יאיר, בראיון לגלי צה"ל). זה האחרון חשף באומץ לב את המסקנה המתבקשת: "המלחמה על גיוס בני ישיבות - מאבק פוליטי שלא קשור לצרכים האמיתיים..."

בכלל, לדעת ראשי צה"ל יש לעבור ל"צבא מקצועי" בו יתוגמלו המשרתים בסכום הגון, ועדיין יחסך לצה"ל מיליארדי שקלים המושקעים בחיילים מיותרים. בעמדה זו מחזיקים החל משר הביטחון אהוד ברק, אשר אמר בהיותו רמטכ"ל: "אנו צריכים צבא קטן וחכם", כידוע. עובר לרמטכ"ל לשעבר דן שומרון: "צבא גדול בשבילנו הוא כמו גבינה שוויצרית - יותר חורים מגבינה". עד לרמטכ"ל הנוכחי בני גנץ, כפי שחשף לאחרונה הפרשן עמנואל רוזן (ידיעות אחרונות, 8 ביוני 2012): "לפני כמה שנים ישבתי לשיחה מרתקת עם קצין בכיר, הוא היה אז סגן רמטכ"ל ולימים הפך לרמטכ"ל, ושלל בפניי את המיתוס שלצבא חסרים חיילים. הוא אמר שהגיע הזמן לצבא מקצועי".

לאור האמור, הפרשן עמנואל רוזן מגדיר את ההתמקדות ברצון לגייס את החרדים כפופולזם זול. עמדה דומה הביע הכלכלן הבכיר, פרופסור עומר מואב, במהלך אירוע של "התנועה הליברלית החדשה", בדבר הצורך לעבור לצבא מקצועי, והגדיר כ"טימטום טוטאלי" את גיוס החרדים ל"דברים מיותרים לחלוטין".

יתומים

גפלה עטרת ראשונו
אורי נא לנו
כי תפאנו

כפייה חילונית

המצוות. "הן עם לבדד ישכון ו[בתרבות] הגוים לא יתחשב".

אמנון לוי להגנת החרדים

ההתלהמות בעד גיוס החרדים שוברת שיאים, אך ישנם גם כמה קולות שפויים בקרב הציבור החילוני. אחד מהם הוא העיתונאי ואיש הטלוויזיה אמנון לוי, לפניכם ציטוטים מדבריו בטור שפרסם ב-Ynet לפני פחות משנה (29.11.11 למניינם):

"תחת כל עץ רענן אתה שומע נהי ובכי חילוני. החרדים מקצינים. אוי ואבוי. הם משתלטים לנו על החיים. הם גוזלים את כספנו (עוד אגדה מכוערת שמתעלמת מהעובדה שהציבור החרדי הוא העני ביותר בישראל), הם כופים עלינו את אורחות חייהם. האמת הפוכה, לדעתי. החילונים הם אלו שהקצינו. הם אלו שלא מוכנים לכבד את אמונת האחר. אם בעבר ניסו החרדים להשפיע על מה שילמדו בבתי הספר שלנו, היום אנחנו נלחמים על מקצועות הליבה בבתי הספר שלהם".

"דוגמה אחרת, בוטה הרבה יותר, היא הסערה האחרונה בעניין שירת נשים. מה היה לנו שם? נשים שרו בטקס צבאי בבסיס צוערים. כמה צוערים דתיים לאומיים, לא חרדים אפילו, האמונים על "קול באשה ערווה", הרגישו צורך לצאת מהטקס. אמונתם דחפה אותם החוצה. מפקד הבסיס החילוני הדיח אותם מהקורס. מבחינתו זה פשוט מאוד: אם הם לא כמוהו, הם לא יכולים להיות בכלל".

"כל הסיפור בין דתיים וחילוניים מקופל במעשה הבוטה של ההדחה. הוויכוח היום אינו אם נשים ישירו או לא, שהרי אף אחד לא דרש מהן להפסיק לשיר. הוויכוח היום הוא על כך שהחילונים דורשים שגם הדתיים יישארו לשמוע את השירה הזו. אפס סובלנות לאמונתם של אחרים. מה שטוב לנו, חייב להיות טוב גם להם. ואם כך נוהגים בדתיים לאומיים בצבא, כמה סובלנות תהיה שם לחרדים לא ציונים?"

"אולי הפרשה הזו של שירת נשים מסמנת כיוון בוויכוח הגדול והקואב ביותר בין חילונים לחרדים, בנושא השירות הצבאי. הסערה סביב שירת הנשים מצביעה על עובדה פשוטה: החרדים לא מסוגלים לשירת בצה"ל, כי הוא מוסד חילוני מאוד, שלא מסוגל להתאים את עצמו אליהם. חרדי שמגיע לצבא נתקל בשונותו הדתית מבוקר ועד ערב. מהכתובות הגסות בשיירות, ועד חוט העירוב הקרוע שמסביב לבסיס, מענייני כשרות ועד ענייני צניעות. כדי שחרדי יוכל להתגייס, צריך הצבא ללכת לקראתו בכל כך הרבה מקומות, שלא ברור אם הצבא מסוגל לזה, בלי לוותר על עקרונותיו שלו... אולי אחרי 63 שנים הגיע הזמן שנבין שלא כולם מסוגלים להתגייס לצה"ל".

גיוס בחורי הישיבות" הוא כמובן הנושא המרכזי המדובר בעת האחרונה. רבים רואים בגזירת הגיוס כ"סכנה לעולם התורה". נכון, אבל יותר מכך זוהי "סכנה למדינת ישראל". מומחי צבא ומדיניים בכירים טוענים שקיומה והישרדותה של המדינה לאורך כל השנים איננה בדרך הטבע, אלא בצורה ניסית, (ראה סיפור אישי בעמ' 3), וזאת בזכות לומדי התורה בלבד, אם ח"ו זכות זאת תישמט מתחת רגליה של המדינה, הרי שהמשך קיום המדינה בסכנה. כמו כן, יש כאן "סכנה לשלטון החוק", הרי בני ישיבות לא יתגייסו לצבא עם חוק או בלעדיו. אם בנושא בנ"ץ עמנואל בית המשפט התבזה ונאלץ לרדת מן העץ בבזיונות, הרי כאן הבזיונות יקיפו את כל מוסדות החוק למיניהם. ביזוי החוק על ידי עשרות אלפים לעיני כל העולם יביא בהכרח לפגיעה ב"שלטון החוק".

כור היתוך ישראלי

הבה ונאיר פן נוסף בנושא הגיוס אשר משום מה לא מרבים לדבר עליו. בואו ונשים את הדברים על השולחן: צבא מדינת ישראל מלבד תפקידו לשמור על בטחון תושביו, הוא נועד גם לחנך את תושבי המדינה, ולתרבת אותם. וזאת כמובן, על פי התרבות הישראלית החילונית. קוראים זה במילים יפות "כור היתוך ישראלי" - ישראלי ולא יהודי. צה"ל אינו זרוע של משרד הביטחון בלבד, הוא משמש אף כזרועו הארוכה של "משרד החינוך" ו"משרד התרבות".

לפני כחצי שנה סערו הרוחות בדבר שירת נשים בצה"ל, עד שהרמטכ"ל קבע שהשתתפות חיילים דתיים במופע שירת זמרות הינה בגדר פקודה. סליחה, משהו פה לא מובן? הצבא הזה הוא "מועדון", או "הגנה לישראל"? בצבא אמורים לקפוץ על ג'בלאות ולחסל מחבלים, לא? מה לצבא ולמופעי בידור ועוד בפקודה? הפקודה בצבא היא גם להטמיע תרבות חילונית בקרב משרתיו.

לאור האמור, מובן לכל בר דעת שאינו מוסת בידי פוליטיקאים בעלי דמגוגיה זולה, שבמסטר דמוקרטי לא שייך לכפות גיוס על החרדים. כשם שכולם מבינים שלא ניתן במסטר דמוקרטי לכפות על החרדים לחנך את ילדיהם במוסדות חינוך חילונים, מאחר ואחד מיסודות הדמוקרטיה הוא "חופש דת", בדיק כך לא שייך לכפות גיוס על החרדים, ולהכניס לכור היתוך החילוני. מה עוד, שבהתאם לכללי היסוד של הדמוקרטיה, אין לכפות על אדם לשהות במקום אשר אוירתו נוגדת את אמונתו. ולצערנו, המצב הרוחני העגום השורר בקרב מחנות הצבא - בפרט בענייני צניעות אשר השתיקה יפה להם - איננו סוד. חילולי השבת, מצב הצניעות, סגנון הדיבור, צורת ההתנהגות וכו', רחוקים מלהיות מותאמים לאורחותיו, השקפתו ואמונתו של שומר

הלכות תשעה באב

איסור אכילה ושתייה

א. תשעה באב אסור באכילה ושתייה. והשנה שצום תשעה באב נדחה ליום ראשון, מעוברות ומיניקות פטורות מהתענית.

ב. אישה שהיא בתוך 24 חודש ללידתה, ואינה מניקה את תינוקה, אם מרגישה שיכולה להשלים ולהתענות - תתענה. ואם מרגישה חולשה, יש לה צער להתענות - תתענה רק מספר שעות כפי יכולתה.

האסור והמותר בתשעה באב

א. אסור להתרחץ בתשעה באב, אפילו במים קרים. ואפילו להושיט אצבעו במים אסור. ומי שידיו מלוכלכות, או שיש לו הפרשה בעין בקומו מהשינה - מותר לשטוף הכלוך במים.

ב. נטילת ידיים בבוקר, וכן ביציאה מהשירותים, יש ליטול הידיים עד מקום חיבור האצבעות לכף היד בלבד. אבל חולים הנוטלים ידיהם לפני

הסעודה, וכן כוהנים הנוטלים ידיהם לפני "ברכת כוהנים", נוטלים כרגיל עד סוף פרק הזרוע.

ג. אסור לסוך גופו בשמן, ואפילו רק מקצת גופו. וכל סוגי הקרם על בסיס שמן בכלל האיסור. אבל מותר למרוח משחה לרפואה.

ד. אסור לנעול נעליים או סנדלים מעור. אבל מותר לנעול נעליים העשויים משאר חומרים, כמו נעלי קרוקס וכדומה.

ה. אסור ללמוד תורה, כיון שלימוד תורה מביא לידי שמחה. אבל מותר ללמוד דברים עצובים, כגון: מגילת ומדרש איכה, הלכות אבלות, וכדומה. ויש להתיר לקרוא תהילים, לאדם שאינו יודע ללמוד דבר מלבד קריאת התהילים.

ו. נהגו שלא לעשות מלאכה ביום תשעה באב, אך יש להתיר מלאכה כליל תשעה באב. ואסור למכור ולקנות בת"ב מלבד דברי מאכל בלבד.

ז. אסור לומר "שלום" לחברו, כמו בני אדם אבלים ומנוודים. ואם חברו הקדים לו שלום, יענה לו בשפה רפה ובכובד ראש (=ברצינות). ומצד הדין מותר לומר "בוקר טוב" לחבר, וטוב להחמיר בזה.

ח. אסור לטייל בתשעה באב, שלא יבוא לידי קלות ראש.

ט. יושבים על הארץ לביל תשעה באב וביום תשעה באב עד שעת המנחה (שעה 13:16). אלא שיש לתת בגד מתחתיו שיפריד בינו לבין הקרקע. ומותר לשבת על כרית וכדומה שאינה גבוהה טפח (8 ס"מ). ומי שחלש יכול להקל ולשבת על שרפרף וכדומה שאינו גבוה 24 ס"מ.

י. כל הדברים האסורים בתשעה באב אסורים מתחילת ליל תשעה באב עד לסוף היום, ואין להקל בהם כלל באמצע היום. ונשים שנהגו לשטוף הבית בשעות אחרי הצהריים, אם מוכנות לבטל מנהגן - תבוא עליהן ברכה. ואם מתעקשות להמשיך במנהגן - אין לגעור בהן, כי עושות כן לחזק האמונה בליבן בביאת הגאולה בקרוב, אמן.

מדוע בני הישיבות לא מתגייסים לצה"ל?

סיפור אישי: סוד צבאי

כשהייתי חניך בקורס מפי"ם (מפקדי פלוגות יחידות מובחרות) זכורני, שבמקביל לקורס שלנו התנהל קורס נוסף, מקביל אלינו, די דומה בתכניו לקורס שלנו אך של קצינים מצבאות זרים, אשר מנהלים ממשק עבודה עם צה"ל. התיידדתי עם אחד החניכים מצבא סינגפור, קצין בדרגה של מפקד גדוד בשם "לי", בינינו נרקם קשר חם, שוחחנו רבות, התפעלתי מהידע שלו בתולדות המלחמות של כמעט רוב צבאות העולם, הוא זכר באופן מפתיע שמות של גנרלים, תאריכים מדויקים ותאור ניתוחי קרבות על בורים.

באחת השיחות הוא אמר לי: "אתה יודע, המטרה שאנו לומדים מורשות קרב וניתוחי אירוע, על מנת שנוכל להפיק וללמוד לקחים, וליישם בקרבות שלנו במידה ונצטרך. כל ניתוחי הקרבות בצבאות העולם והניצחונות ברי הבנה, ומהווים עבורי מודל לחיקוי, אך עד היום אין לי שום הבנה ומושג איך אתם עם כל כך קטן הצלחתם במלחמות? מה אני יכול ללמוד מכם בדיוק - שסא"ל אביגדור קהלני הצליח לעצור עם 3 טנקים כ-140 טנקים סוריים? שבשישה ימים הבסתם את: סוריה, לבנון, ערב הסעודית, לוב, מרוקו, ירדן, מצרים, עיראק? שאתם חיים במדינה קטנה כמעט 6 מיליון יהודים מוקפים מיליארד מאתיים מיליון מוסלמים? שאתם חיים עם יותר משישים התראות לפיגועים ביום?!"

"מה בדיוק אני יכול ללמוד ממלחמת המפרץ" - ממשיך הקצין הסינגפורי - "סאדם חוסיין מתקיף אתכם ב-39 טילי סקאד, הוא פוגע וכעשרת אלפים וחמש מאות דירות נפגעות במלחמה, ובמסמכי צה"ל מופיע שנהרג אדם אחד, מר איתן גרינוולד ז"ל. תגידי לי ברצינות קצין אל קצין, אלו לקחים ומסקנות ניתן להפיק ממלחמות כאלו?"

משה קינן, קצין ומקים פלוגה בצה"ל, בספרו "עם ישראל חי"

העולם". (סוטה כא,א).

נמצא הכלל העולה על פי השקפת היהדות: "מידת ההצלחה של עם ישראל בקרב נגד אויביו, תלויה ישירות במידת לימודו התורני". זוהי אמונתנו כיהודים, ובכך אנו בטוחים ללא צל צילו של ספק. וכעת, מובן הכל. בן תורה העוסק בתורה בזמן שחברו בן גילו מתגייס לצבא, על אף העובדה שדווקא התורה מחנכת את האדם להיות זהיר ומתחשב יותר בזולת, הרי זה משום שיועד הוא אמת מציאותית אשר חברו לא זכה לדעתה. הוא יודע שהצלת והצלחת חברו המתגייס להעם כולו תלויים בחוסן הרוחני הנובע מלימוד תורת הבורא יתברך. משום כך הוא גם מוכן לספוג עלבונות והשמצות מהתקשורת ובעקבותיה מהחברה המכנה אותו כ"פרזיט" ו"משתמט". בלבו פנימה הוא בז למערכת התקשורתית-תשקורתית המזינה את העם במילים נבובות. הוא הרי יודע בוודאות גמורה סוד אמיתי ובורר, אשר אין התקשורת מוכנה להניחו ללמד את ההמון. הוא יודע את סוד גורם הניצחון של עם ישראל - לימוד התורה!

וכשם שאדם חכם ומשכיל לא יזלזל בתפקידים החשוב של אנשי המטכ"ל הנמצאים בעורף בעת הקרב ומתכננים את המערכה, ובודאי שאיש לא יבוא בטענה כנגד קניינים מחיל אספקה הנשלחים בעת הקרב לחו"ל לספק נשק ודלק שאזלו ללוחמים בחזית, אלא אדרבה, כל אזרח וחיייל ישמח על מציאותם של מבינים ומומחים לדבר, היודעים כיצד לבצע משימות אלה על הצד הטוב ביותר, וגם יודה להם על כך, כך לא יזלזל היהודי האינטליגנטי המאמין בה' ובתורתו, בתפקידים החשוב של "חיל האנרגיה החיובית והחוסן הרוחני של העם", הנקראים בשם המפורסם יותר: "בני ישיבות". אלא אדרבה, ישמח מאד על שיש מבינים ומומחים אשר הקדישו את זמנם (ולא מעט מתוכם, אמת כל חייהם!) לעיסוק רוחני גבוה מעט זה, אשר בו תלוי סוד הקיום והשימור הנצחי של עמנו עם ישראל.

המאמר מתוך הספר "מסע אל האמת"

אחת השאלות המצויות, הנשאלת לעיתים מתוך תרעומת ולעיתים מתוך רצון להבין, זוהי שאלת גיוסם של בני הישיבות. מדוע אין הם מתגייסים לצבא? מדוע אינם נושאים בעול השמירה על חיי העם ונבולות הארץ? כיצד יתכן שאחרים מסכנים את חייהם בפטרולים ומרדפים, בעוד אלה מתענגים על לימודם באותה שעה בבית המדרש? אכן, במבט שטחי, שאלות נוקבות.

אך קודם שניגש לתשובה, אשאל נא אותך, קורא נכבד. האם יתכן שציבור אשר הקדיש את חייו לאותה תורה אשר הנחילה לאנושות את ערכי האבת הזולת וחובת שמירת חייו ורכושו, מתוך דרישות גבוהות של רגישות ועדינות מירבית כלפי הזולת, האם יתכן שדווקא במקום שאחרים מסכנים את חייהם, יתחמק ציבור זה מחובתו?!

והרי התשובה כפשוטה ללא כחל ושרק.

תורת ישראל הודיעה כי מצב המציאות הגשמית קשור למצב המימד הרוחני ומושפע ממנו. ככל שמצב המימד הרוחני שלנו גבוה ומרומם יותר, כך תהא המציאות הגשמית טובה וברוכה יותר. במקביל לנתונים אלה פירטה לנו התורה, שמלבד ההשפעה הרוחנית על איכות ושפע התנאים הגשמיים, המושגת באמצעות שמירת כל מצוות התורה, קיימת פעולה רוחנית מוגדרת, ההכרחית לקיום העולם כהכרח נשימת החמצן לקיום הגוף, והיא היא המשפיעה ביותר על ניצחון חיילי ישראל בקרב ושמירת חייהם וחי העם. וזוהי מצוות לימוד התורה.

הנה למשל דוגמאות מתוך ההשקפה התורנית על הקשר שבין לימוד התורה להצלחה הצבאית: "כל זמן שקולו של יעקב בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אין ידיים עושיות". (בראשית רבה טו, כה. ובמדרש איכה). "אלמלא דוד (עוסק בתורה), לא עשה יואב מלחמה. ואלמלא יואב (עושה מלחמה) לא היה דוד עוסק בתורה". (סנהדרין מטא, א). "מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלים שהיו עוסקים (בהם) בתורה". (מכות יא, א). "מה אור מאיר לעולם, אף תורה מגינה על

שאל את הרב

מאת העורך
הרב מנשה בן פורת
שליט"א

כל מה שרצית לשאול בנושא "גיוס בני הישיבות"

שאלה: מדוע בחורי ישיבות חרדיות אינם משרתים בצה"ל כמו תלמידי ישיבות ההסדר, מה רע בזה, גם לומדים תורה וגם משרתים?

תשובה: מה דעתך על חצי שירות בסיירת מטכ"ל וחצי בגלי צה"ל? זה מצחיק, נכון? כי אם אני מסוגל לשרת בסיירת מטכ"ל חבל לבזבז אפילו יום אחד על שירות פחות חשוב. אותו דבר, לגבי לומדי התורה המשרתים בצבא הגנה לישראל ב"חיל התורה". הם מגינים עלינו ברמה הכי גבוהה שיכולה להיות, לכן חבל על זמנם שישרתו בחיל אחר, חשוב ככל שיהיה, בזמן שאינו מגיע בחשיבותו ל"חיל התורה".

ממה נפשך? אם מאמינים שזכות לימוד התורה מגינה על הארץ - מדוע לעזוב את העמדות החשובות של לימוד התורה לטובת שמירה בעמדות פחות חשובות? ואם הלימוד אינו מגן על עם ישראל - אז כיצד נרשה לעצמינו לשרת פחות זמן מהחיילים האחרים?

דבר נוסף, דבר ידוע הוא בקרב לומדי ישיבות ההסדר, שהרבה בחורים יוצאים מהשירות בצה"ל ברמה רוחנית פחותה יותר מהרגע שדרכה כף רגלם בשערי הבקום. והיו גם כמה בחורים שעזבו את הדת לגמרי בשירות הצה"ל במסגרת ההסדר. הרוחניות יקרה לנו עד מאד מכדי לשחק בה ולהביאה לידי נסיונות קשים.

שאלה: אפשר להקים פלוגות בצה"ל שיתאימו

לאורח החיים החרדי, דוגמת "הנח"ל החרדי", שח"ר, ובא לציון לגואל?

תשובה: דבר ראשון, לומדי התורה פטורים מלשרת בצבא, ללא שום קשר לרמת הדת בצבא, רק משום שבכח תורתם הם מגינים על הארץ, כמ"ש הרמב"ם (פ"ג מהלכות שמיטה ויובל ה' יב-ג). וכבר האריך בזה הרב זמיר כהן שליט"א במאמרו כאן בעלון.

דבר נוסף, מהדיווחים בכלי התקשורת עולה כי הצבא אינו מוכן לכונן מסגרות מתאימות מבחינת צניעות, כשרות, שבת וכו', לחיילים חרדים המקפידים על קלה כבחמורה (לא שבאבניקים). ולגבי המסגרות לחרדים הקיימות שהזכרת, די בקריאת דו"ח מבקר המדינה 2012 בו הוא קובל על אי טיפול ראוי בצרכי החייל החרדי, כמו אספקת אוכל בכשרות מהודרת, ותנאי שירות נצרכים, כדי להבין את המצב הרוחני השורר במסגרות אלו.

תהיה זו מגמה מבורכת, בהקמת מסלולים מתאימים לחרדים אמיתיים שאינם לומדים, כולל התאמה של תכני החינוך המוענק לחיילים, תוך וויתור על מגמת "כור היתוך ישראלי חילוני" (ראה מאמר ראשי).

שאלה: כל רעיון אתם דוחים, מה רע ברעיון העולה כעת, שרק כ-1,500 עילויים יהיו פטורים מהשירות, הרי בערך זהו המספר של הלומדים ההופכים לרבניקהילות, דיינים וראשי ישיבות?

תשובה: ומי יקבע מי יצמח לגדול בתורה ומי לא? הרי רמת IQ - איננה אינדיקציה להצלחה בתורה. רעיון זה לא יעמוד במבחן בג"ץ בגלל אי השוויון שבו.

הרעיון הנ"ל בנוי על חוסר הבנה משווע לגבי לימוד תורה מהו. הוגי הרעיון סבורים שלימוד תורה ככל לימוד אחר נועד כדי להכשיר רבנים ומורי דרך רוחניים. האמת היא, שלימוד התורה שונה במהותו מכל לימוד אחר, ישנה חשיבות ללימוד עצמו, והוא לכשעצמו מגן ושומר על עם ישראל, גם אם אותו לומד לא יגיע לאף משרה רוחנית.

שאלה: ואם כולם ילמדו אז מי יגן עלינו באופן פיזי? ומהיכן יהיו לנו רופאים, מהנדסים, וכי'?

תשובה: יהודי עונה בשאלה, לכן אשאלך, ואם כולם יהיו טייסים כדברי הסטיקר "הטובים לטייס", אז מי ישרת במסערתרבי? ואם כולם יהיו רופאים, אז מי יעבוד בהייטק? אלא אנו מבינים שתמיד יהיו כאלו שאינם ברמה גבוהה כדי להיות טייסים או רופאים, והם יאיישו את המשרות השונות. כך בענייננו, תמיד יהיו כאלו שמסביבות אלו ואחרות אינם זוכים ללמוד תורה, והם יתפקדו במשרות הגשמיות, וזהו בדיוק המצג ששרר בזמן התנ"ך. ואם פתאום נזכה שכולם ילמדו תורה, הרי שבשביל זה נבראו הגויים לשרתנו במשרות הנ"ל.

שאלה: כדאי לכם לשרת כדי שלא ישנאו אתכם...

תשובה: שונאי החרדים (המהווים קומץ זניח וקולני), שנאתם אינה נובעת מהעובדה שהחרדים אינם משרתים בצה"ל. אלא להיפך, הדרישה לשרת בצה"ל נובעת מתוך שנאת חרדים, יותר נכון מתוך קנאה המביאה לידי שנאה. ערביי ישראל יזיחו, הם זוכים לזכויות עודפות בשירות הציבורי ובאקדמיה, "אפליה מתקנת", הם מקבלים קצבאות מכל סוג ומין. ומאיך, שיעורי התעסוקה (המדווחת) במגזר נמוכים ביותר, ועוד לא דיברנו על שאר המרעין בישין שלהם. ופה חלילה וחס מלדרוש או לחייב אותם בנשיאה בנטל, גם לא שירות לאומי בתוך המגזר עצמו. משום מה, סעידי ומוסא מנועים מלהרים טלפונים בקופת החולים, או לתגבר את המשמר האזרחי בכפר. פתאום בפרשה זו הכל עובר בשקט בשקט. **די לצביעות!**

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mhbp52@etrog.net.il, או בטלפון: 054-8486661.

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה,	למציאת הזיווג,
לפרנסה,	לזרע של קיימא,
להצלחה,	לשלום בית, וכי'.

שימו לב לדבריו הנלהבים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל תלמיד הארי"י זצ"ל על השיבות הפדיון:

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובדקים אותו [=פדיון נפש] יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת השם תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אומרים מה גדול מעשיך ה'".

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" כותב בהמלצתו לעמותת "אור עליון": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד כלם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות! ניתן להפקיד בבנק הדואר, מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

לעילוי נשמת **אברהם מימוני ז"ל** בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **פליקס סעדני בן רחל** נלב"ע ו' כסלו תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **מזל בת כורשיד** נלב"ע ו' אב ת.נ.צ.ב.ה.

מדרוך לתשעה באב

שהל במוצאי שבת

ע"פ פסקי מרן הגאון רבנו עובדיה יוסף שליט"א

א. אין נוהגים מנהגי אבלות בשבת ערב תשעה באב, אלא אוכלים ושותים ושמחים כמו בשאר שבתות השנה.

ב. אסור להסיר את הספסלים של בית הכנסת בשבת ערב תשעה באב, וכן אין לפרוס שטיחים בשבת לצורך המתפללים ליל תשעה באב, שאסור להכין משבת לחול.

ג. במוצאי שבת, כעבור עשרים דקות מהשקיעה, 20:05, חולצים את נעלי העור ונועלים נעלי תשעה באב, וכן מחליפים את בגדי השבת בבגדי חול. ולכן ראוי להתחיל את תפילת ערבית במוצאי שבת כעבור חצי שעה מהשקיעה, כדי שהציבור יספיקו לחלוץ נעליהם ולהחליף בגדיהם לפני בואם לבית הכנסת.

ד. אין מבדילים על הכוס במוצאי שבת, אלא רק בתפלה באמירת "אתה חוננתנו". אבל מברכים ברכת "בורא מאורי האש" על הנר במוצאי שבת, לאחר תפילת העמידה ולפני קריאת הקינות, שאסור להנאות מאור הנר במוצ"ש לפני שמברכים על הנר. והנשים שאינן באות לבית הכנסת יברכו על הנר במוצאי שבת בביתן.

ה. אין מברכים על הבשמים במוצאי שבת גם ללא כוס, משום שיש תענוג מריחם הטוב, ותענוג זה אסור בתשעה באב.

ו. במוצאי תשעה באב, מבדילים על הכוס, בברכת "בורא פרי הגפן" וברכת "המבדיל" בלבד. ואין לברך לא על הנר ולא על הבשמים.

ז. חולה האוכל בתשעה באב, וכן קטן האוכל בתשעה באב, צריכים להבדיל על הכוס לפני אכילתם, בברכת "בורא פרי הגפן" וברכת "המבדיל" בלבד, כיוון שאסור לאכול ולשתות קודם הבדלה על הכוס. ועליהם להבדיל על כוס יין או מיץ ענבים, ולשתות מהכוס שיעור "מלא לגומיו" (41 מ"ל).

הצלחה ברוחניות ובגשמיות וזיווג הבן **לשחר שי בן זהבה** ברכה והצלחה **לאודיה בת זהבה**

העלון מוקדש לע"נ **יוסף בנימין בן מלכה** נלב"ע ו' ניסן תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.

רפואה שלימה **לדינה רוחמה בת עפיה** לאהרון בן יפה

10 כללים לבחירת שם לילד

מאת המקובל הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל

איש ואשה שזכו

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאכונט

להימנע מלקרוא בהם, ואם נקראו כבר - צריך להחליפם. מי שיש לו שם לועזי ואין לו משמעות שלילית, טוב שישנה את שמו לשם עברי בלשון הקדש, אבל זאת לא חובה. בחו"ל נותנים לפעמים לאדם שני שמות: אחד עברי - לבית הכנסת, ואחד לועזי - לרחוב הנכרי. כשאתם זה עולה לארץ ורוצה לעבור לשמו העברי - לא צריך לעשות "סדר שינוי השם", כנהוג. אלא יחליט מהיום ששמו כך וכך, ויודיע לחבריו ומכריו, ומכאן ואילך יקפידו לקרוא לו בשמו העברי בלבד.

בחודש שעבר הבאנו את חמשת הכללים הראשונים לבחירת שם לילד, לפניכם חמשת הכללים האחרונים.

6. לא לקרוא על שם אדם שנהרג או היו לו חיים קשים - אין לקרוא אלא על שם אדם שהחיים שלו היו חיים טובים, ולא שחלילה נהרג במלחמה או במחלה קשה בקיצור ימים ושנים. אם היה סב שמת באופן קשה או נרצח ח"ו, ונוולד לו כעת נכד - לא יקראו לו בשמו, אלא בתוספת שם. ונוהגים להוסיף לשם המקורי: חי, חיים, יחיאל, יחיה.

7. לא לקרוא שם של בנים לבנות ולא של בנות לבנים - אין לקרוא לבן בשם של בת ולא לבת בשם של בן. ודבר זה ראוי להקפיד עליו, שהוא עלול לגרום צער לילדים בעת שיגדלו, שחבריהם עלולים להציק להם בשל כך. כמו כן ראוי לא לקרוא לבת בשם הדומה בשורשו לשם של בן, כמו: רפאלה, דניאלה, שרונה, יוספה וכדומה. שזה עלול להפריע לילדה כשתגדל, שתיזכר תמיד בשם פלוני שעל שמו היא קרויה.

8. לא לקרוא שמות בלועזית - חכמינו אמרו כי בני ישראל זכו לגאולת מצרים בזכות זה שלא שינו את שמותיהם לשמות נכריים. לצערנו בגלות זו שינינו את שמותינו לשמות נכריים, והדברים קשורים לעיכוב הגאולה של ישראל. לכן אם השם לקוח מתרבות הנכרים ראוי מאוד להחליף אותו בשם עברי. ואע"פ שזה לא כל כך קל להחליף שם - זה כדאי, כיון ש"שם" הוא משהו מהותי לאדם. השמות: מאי, יולי, אוגוסט, הם גם שמות של נכרים, וגם שמות של אלילים נכריים, בהחלט ראוי

9. שמות המכילים אותיות משמות הקדש - מותר לקרוא בשם המכיל אחד משמותיו של הקב"ה רק אם הוא מופיע בתנ"ך, כגון: צורישי, עמנואל, מישאל וכדומה. אך אין לקרוא בשם כזה כשאינו מופיע בתנ"ך, לכן יש להימנע משמות חדשים כמו: נסיה, אוראל, בת-אל וכדומה, אע"פ שיש להם משמעות חיובית. לפעמים השמות הללו מפעילים כוחות של מעלה ולא תמיד בכיוון הנכון. מותר לקרוא בשם "שלום" ואין חשש בדבר. רק לא יקרא שם זה בבית מרחץ וכדומה.

10. לא לקרוא שמות של מלאכים, אלא אם כן זה שם ידוע - אין שום חשש לקרוא בשם של מלאכים באותם שמות שהם מקובלים בעם ישראל, כגון: מיכאל, רפאל, אוריאל, גבריאל וכדומה. אבל אין לקרוא בשמות מלאכים שאין רגילים לקרוא בהם, אע"פ שמצד הדין אין בזה איסור, כי יש בכך איזה חשש.

מקור: ספר "זכור לטוב", סיפורים ודברי תורתו של הרב מרדכי אליהו זצ"ל, הוצאת יריד הספרים, רחוב מאה שערים 6, ירושלים.

ילדים זה שמחה, ילדים זה ברכה

כי אבא תמיד בקליניקה ואמא תמיד בשופינג וכו'. ואתה מעדיף עוד שעה אחת בקליניקה, כביכול כדי שתוכל להעניק לילדים עוד, אבל שנינו יודעים שהמטרה היא - לברוח מהתמודדות עם הילדים. הם גדלים עם מרידות בפנים: 'אבא מזולזל בנו, לא אכפת לו מאתנו, אכפת לו רק הכסף...!' והם גדלים ומורדים בגדול, ואתה ממלמל: "הם חיסלו אותי".

אנחנו מתחנתים על מנת לתת, והנותן מקבל אח"כ הכל, אבל בתנאי שייתן ולא יצפה כל הזמן: 'נו, שכבר תיתן בחזרה'. בסיטואציה כזו, המקבלת/מרגיש/שהנותן בעצם כל הזמן דורש לקבל בחזרה, והנתינה לא מתקבלת על ליבו.

"אבל מי שיש לו 12 ילדים, בדרך כלל הוא אדם היודע שכל ילד זה נשמה, ילד הוא חלק אלוה ממעל, פקדון יקר. אבא כזה יושב עם הילד לשמוע אותו, להאזין לו, לשחק איתו ולדבר איתו. ילד כזה מרגיש שאבא הוא אבא. וכי ילד כזה מורד בגיל 14? להיפך, הוא יושב ודן איתי בכל המצוקות שלו. הוא לא יגיד לאבא 'לא רוצה' כי בלקסיקון שלו אין כזו מילה לאבא, כי לאבא שלי לא מגיעה כזו מילה".

ביקרתי פעם עם ילדי אצל הרופא, הוא התחיל לשאול שאלות לקומפיוטר, ופתאום זורק שאלה לחלל: "זה בן יחיד?". "תבין דוקטור, יש לי בבית עוד 11 כאלה...". "12 ילדים?!", נבהל. "בינתיים", השבתי. הוא עשה לי מין פרצוף כזה... "יש לי ארבע בנות", הוא אמר, "הגדולה בת 17, והארבע האלו חיסלו אותי לחלוטין, אני מתאר לעצמי מה עשו לך 12".

הכל מתחיל מאותה נקודה - לתת או לקחת. אם אני נגש לילד מתוך חשבון לקבל מה שאני רוצה, אני מחפש כל הזמן את עצמי. לא אהיה מוכן להשקיע בו ולתת לו, כי לא לכך רציתי אותו. נכון, חיים של נתינה דורשים השקעה. מי שאומר שלגדל 13 ילדים זה קל, הוא סתם מתחמק, אין דבר כזה. אבל כבר אמרנו מי שמחפש חיים קלים שיעלה למאדים, שמעתי כי שם יש חיים קלים...

"היא הנותנת", אמרתי לו, "דווקא זה שיש לך ארבע ולי 12 - זו הסיבה שאותך הן מחסלות, ואותי הם מחיים". "כלומר?", הוא שואל. "תשמע, למה יש לך רק ארבע? כי אצלך, ילד במקרה הטוב ביותר הוא כמו רהיט בבית. מתי קונים רהיט לבית, רק אחרי ששאלת את עצמך יש לי מקום? יש לי כסף? משלתם? אם זה החישוב, אז אתה מתייחס אליהן כמו רהיט, וסביר להניח כי לילדות שלך יש את המטפלת הכי טובה בת"א, רכשת להן משחקים מכאן ועד להודעה חדשה, יש להן חוגים מחוגים שונים, סופי שבוע וטיסות לחו"ל. הכל!".

מתוך הספר "זכו" סיפורי זוגות בסערות החיים. ב"ב, שבט תשסט. באדיבות המחבר.

"אבל הבנות שלך אומרות, אנחנו לא רוצות שעשועים, משחקים, טיסות, רצוננו בחתיכת אבא, וזה אין להן.

תיקון למציאת הזיווג בעמוקה בט"ו באב

ניתן למסור שמות לברכה למציאת זיווג הגון בקרוב, במעמד התפילה המרכזית שע"י תינוקות של בית רבן, שנקיים בע"ה ביום ובמקום המסוגל לזכות בישועות למציאת הזיווג בנחת - ט"ו באב בעמוקה.

לפרטים 054-8413979

מאמרים נבחרים

- אובאמה דומה לפרעה
- ציטוטים מדהימים מאמנת חמאס
- משמעות המהפכות בעולם הערבי
- סוד החלומות ביהדות
- מעמד האישה ביהדות
- אסטרולוגיה על פי היהדות והקבלה
- טגולות מהרב יצחק כדורי זצ"ל
- טגולות מהרב מרדכי אליהו זצ"ל
- תשובות משמיים להתלבטויות בחיים
- שרידים מנס קריעת ים סוף
- NASA מוכיח שתורה משמיים
- הדינזאורים ביהדות
- סיפורים מבית הרב כדורי זצ"ל
- ליל הסדר בשבי הסורי
- ניסי מלחמת ששת הימים

מזל טוב! הגיע הספר "אור עליון" שנה ציפיתם לו

מאמרי יהדות • הוכחות ליהדות וארכיאולוגיה
סיפורים • אסטרולוגיה ע"פ היהדות
הקבלה • סגולות • גורלות אחיתופל

מיוחד! מצורף בתוך הספר "גורלות אחיתופל"
אם אתם מתחבטים ומתלבטים בשאלה הרת-גורל, "גורלות אחיתופל" יכול בהחלט לעזור לכם. חכמי הסוד לימדו כי "גורל אחיתופל" הוא סוד נפלא על פי הקבלה, והוא בדוק ומנוסה, ובוזה הגורל אפשר לשאול כל דבר והוא יתן תשובה נכונה ואמיתית.

להשיג במחיר סימלי: 054-8486662
(הנחה משמעותית לקונים כמות לחלוקה לזיכוי הרבים).

אור עליון

מאת הרב מרדכי אליהו זצ"ל

מכיל: גורלות אחיתופל, סיפורים, אסטרולוגיה, הקבלה, סגולות.